

kunne gjøre deres Ret gjældende med Hensyn til Afstemningen over Hovedanliggenderne; thi efter den foreliggende Lov troer jeg, at de maae lade sig nøie med Resultatet af de Beslutninger, som de andre større Creditorer i Boet finde det passende at tage. — Dette er de Modbemærkninger, hvormed jeg skal tillade mig at ledsage det foreliggende Lovforslag, idet jeg forøvrigt forbeholder mig, hvis Sagen kommer i et Udvalg, da mere detaljeret at gennemgaae det.

Gad: Jeg skal ligesom den foregaaende ærede Taler udtale den Overbeviisning, at man ved dette Lovudkast er kommen noget videre end tidligere; men jeg maa beklage, at man ikke har kunnet gaae ind paa en heel Deel Andet, som ganske sikkert trænger til nærmere Bestemmelse ved en saadan Lov som den foreliggende. Jeg skal imidlertid blot indlade mig paa, hvad der er givet i det fremkomne Udcast, og søge at knytte nogle Bemærkninger dertil. Jeg skal da først med Hensyn til § 1 udtale, at det forekommer mig, at den Frygt, som er udtalt ved Behandlingen af dette Forslag i Landsthinget om, at Loven muligviis kunde faae en Slags tilbagegaaende Virkning, ikke er aldeles ugrundet; det kan vel ei betvivles, at den aldrig vil kunne faae Indflydelse paa et Bo, som allerede var taget under Behandling inden Lovens Emanation, men det forekommer mig dog at være tvivlsomt, om den ikke vil kunne faae Indvirkning, naar der i et Bo, som først efter Lovens Udgivelse kommer under Behandling, anmeldes en Dom eller et Forlig, som ere thinglæste, forinden Loven maatte udfomme. Det er vistnok absolut uheldigt, — selv om man mener, at den givne Lovregel for Fremtiden bør være saaledes, som Paragraphen bestemmer — at der kan være Tvivl om, hvorvidt Loven kan faae en tilbagevirkende Kraft, og jeg vil derfor anbefale det eventuelle Udvalg, som jeg haaber vil blive nedsat, nærmere at tage dette Punkt under Overveielse. Med Hensyn til § 3 har jeg adskillige Bemærkninger at gjøre, som tildeels ere blevne berørte af en foregaaende æret Taler; det er navnlig det, at det ogsaa staaer for mig som noget aldeles Bestemt, at der maa gjøres

Forskiel mellem den retsfindige og letsfindige eller endogsaa mere brødesulde Fallent. Det, jeg først skal omtale, er den personlige Arrest. Der staaer her i Forslaget, at vedkommende Fallent skal i et Aar være fritagen for personlig Arrest, dog kun, hvis der ikke forinden Falltens Udbrud er udstedt Arrestdecree imod ham. Jeg veed ikke rigtig, om denne Fritagelse for personlig Arrest i en vis Tid skal ansees som givet til Fordeel for Fallenten, eller til Fordeel for Creditorerne; jeg antager, at Meninggen dermed er, at det skal være en Fordeel for Creditorerne, for at de kunne benytte sig af Fallentens Kjendskab til Boet, om hvilket naturligiis Ingen paa den Maade som han kan give Oplysninger; men i saa Tilfælde forekommer det mig, at han ogsaa burde være fritagen for personlig Arrest, selv om der var et tidligere Arrestdecree imod ham. Dog jeg for min Part vil gaae langt videre; jeg kan ikke indsee Andet, end at personlig Arrest imod en retsfindig Debitor er aldeles urigtig; at personlig Arrest kan finde Sted, er vistnok fuldkommen i sin Orden for at fremvinge Betaling af en Debitor, som ikke vil betale, og det er derfor vistnok fuldkommen naturligt, at jeg, naar jeg har Noget tilgode og ikke kan faae det, kan fordrø Vedkommende arresteret. Men paa den anden Side forekommer det mig, naar vedkommende Debitor giver alt Muligt fra sig, hvad han er i Besiddelse af, og der ikke paahviler ham nogensomhelst Skyld, ikke engang Noget, som kan kaldes letsfindig Handlemaade, at være en Uretfærdighed, at anden Mand kan disponere over hans personlige Frihed. Jeg for min Part vil derfor meget ønske, at man ved denne Leilighed kunde faae den personlige Arrest afskaffet som et Straffemiddel med Hensyn til en Mand, der er hjemløst af Ulykken. Det forekommer mig virkelig, at man slet ikke har tænkt paa denne Sag, medens man derimod har været saa særdeles om over Eiendomsretten, som vel bør være saa uroffelig, som Samfundets Lary kan tillade, men i alle Tilfælde ei kan betragtes saa hellig som Retten over Ens egen Person. Jeg holder ogsaa meget stærkt paa Eiendomsretten, og jeg vil derfor for mit Vedkommende ikke i Almindelighed